

305

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY

z dnia 31 października 1962 r.

w sprawie zasad i trybu uznawania dzieci za niezdolne do nauki w normalnych szkołach podstawowych.

Na podstawie art. 4 ust. 2 dekretu z dnia 23 marca 1956 r. o obowiązku szkolnym (Dz. U. z 1956 r. Nr 9, poz. 52 oraz z 1961 r. Nr 32, poz. 160) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za niezdolne do nauki w normalnych szkołach podstawowych mogą być uznane dzieci:

- 1) niewidome oraz z takimi wadami wzroku, które uniemożliwiają pobieranie nauki w normalnych szkołach podstawowych,
- 2) głuche oraz z takimi wadami słuchu i mowy, które uniemożliwiają pobieranie nauki w normalnych szkołach podstawowych,
- 3) kalekie oraz przewlekle chore, które ze względu na wady fizyczne lub stan zdrowia nie mogą pobierać nauki w normalnych szkołach podstawowych,
- 4) umysłowo upośledzone,
- 5) moralnie zaniedbane.

2. Niezdolność dziecka do nauki z powodu upośledzenia umysłowego, z wyjątkiem przypadków głębokiego upośledzenia umysłowego, może być stwierdzona nie wcześniej niż po rocznym okresie pobytu dziecka w szkole, a z powodu moralnego zaniedbania nie wcześniej niż po trzyletnim okresie jego pobytu w szkole.

§ 2. 1. Orzekanie o niezdolności do nauki w normalnej szkole podstawowej należy w stosunku do dzieci:

- 1) kalekich i przewlekle chorych, głęboko upośledzonych umysłowo albo niewidomych i z wadami wzroku — do zakładów społecznych służby zdrowia właściwych ze względu na rodzaj schorzenia lub upośledzenia,
- 2) głuchych oraz z wadami słuchu i mowy — do komisji selekcji dzieci z wadami słuchu i mowy,
- 3) umysłowo upośledzonych — do komisji selekcji dzieci umysłowo upośledzonych,
- 4) moralnie zaniedbanych — do komisji selekcji dzieci moralnie zaniedbanych.

2. Minister Oświaty określi organizację, tryb powoływania i szczegółowy zakres działania komisji, o których mowa w ust. 1 pkt 2—4.

§ 3. 1. Badania stanowiące podstawę do wydawania przez zakłady lub komisje, o których mowa w § 2, orzeczeń o niezdolności do nauki w normalnej szkole podstawowej przeprowadza się na wniosek:

- 1) ustawowego przedstawiciela dziecka albo
- 2) osoby, która przyjąwszy do siebie dziecko na pobyt stały lub czasowy sprawuje nad nim pieczę, albo
- 3) rady pedagogicznej szkoły, do której dziecko uczęszcza, lub jeżeli dziecko nie uczęszcza do szkoły — rady pedagogicznej szkoły, w której obwodzie dziecko zamieszkuje.

2. W stosunku do dzieci moralnie zaniedbanych badania, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się także na wniosek sądu.

3. Do badań, o których mowa w ust. 1, kieruje się dzieci w terminach wyznaczonych przez zakłady lub komisje określone w § 2.

§ 4. 1. Dzieci, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1—3, oraz dzieci głęboko upośledzone umysłowo, które mają w danym roku kalendarzowym rozpocząć wykonywanie obowiązku szkolnego, powinny być na wniosek właściwych osób lub rad pedagogicznych (§ 3 ust. 1) skierowane do określonych w § 2 ust. 1, zakładów lub komisji w celu przeprowadzenia badania i uzyskania orzeczenia.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien być złożony w czasie umożliwiającym wydanie orzeczenia przed upływem terminu wyznaczonego dla dokonywania zapisów do klasy pierwszej.

§ 5. Obowiązek zgłoszenia się z dzieckiem we właściwym miejscu i czasie do przeprowadzenia badań należy do ustawowego przedstawiciela dziecka bądź osoby, która, przyjąwszy do siebie dziecko na pobyt stały lub czasowy, sprawuje nad nim pieczę.

§ 6. 1. Zakłady społeczne służby zdrowia lub komisje, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2—4, orzekając niezdolność dziecka do nauki w normalnej szkole podstawowej, kwalifikują równocześnie dziecko do odpowiedniej szkoły specjalnej, zakładu specjalnego lub zakładu leczniczego.

2. Orzeczenie w sprawie niezdolności do nauki w normalnej szkole podstawowej wraz z kwalifikacją dziecka do odpowiedniej szkoły lub zakładu otrzymuje:

- 1) ustawowy przedstawiciel dziecka i osoba, która, przyjąwszy do siebie dziecko na pobyt stały lub czasowy, sprawuje nad nim pieczę,

2) szkoła podstawowa, w której obwodzie dziecko zamieszkuje.

§ 7. 1. Ustawowy przedstawiciel dziecka bądź osoba, która, przyjąwszy do siebie dziecko na pobyt stały lub czasowy, sprawuje nad nim pieczę, w razie powzięcia uzasadnionych zastrzeżeń co do prawidłowości orzeczenia wydanego przez zakład społeczny służby zdrowia, może wystąpić z wnioskiem o komisyjne zbadanie dziecka.

2. Wniosek (ust. 1) składa się do wydziału zdrowia i opieki społecznej prezydium powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat miejski, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej w terminie 14 dni od dnia wydania zakwestionowanego orzeczenia za pośrednictwem zakładu społecznego służby zdrowia, który wydał to orzeczenie. Do wniosku należy dołączyć posiadane świadectwo lekarskie lub wynik badania pomocniczego uzasadniający zgłoszone we wniosku zastrzeżenie.

3. Wniosek (ust. 1) wraz z dokumentacją lekarską zakład społeczny służby zdrowia przesyła bezzwłocznie do organu, o którym mowa w ust. 2. Organ ten w terminie 7 dni powinien sprawę przedstawić do rozpatrzenia powołanej przez siebie komisji lekarskiej. W skład komisji powinien w zasadzie wchodzić lekarz specjalista w dziedzinie medycyny, której dotyczy zakwestionowane orzeczenie.

4. Po wydaniu orzeczenia przez komisję lekarską zainteresowany nie może składać ponownego wniosku o kontrolę orzeczenia lekarskiego.

5. Od orzeczeń komisji selekcji wydanych w sprawach określonych w § 2 ust. 1 pkt 2—4 przysługuje odwołanie do kuratorium okręgu szkolnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Odwołanie rozstrzyga ostatecznie komisja selekcji w innym składzie.

§ 8. Decyzję o przyjęciu dziecka do szkoły specjalnej (zakładu specjalnego, zakładu leczniczego) wydaje organ prezydium rady narodowej, któremu szkoła (zakład) bezpośrednio podlega.

§ 9. Wydziały oświaty i kultury prezydentów powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych, kuratoria okręgów szkolnych oraz wydziały zdrowia i opieki społecznej

prezydentów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) mają obowiązek podejmować we właściwym im zakresie działania wszelkie niezbędne kroki zmierzające do zapewnienia wszystkim dzieciom uznanym za niezdolne do nauki w normalnych szkołach podstawowych miejsca w odpowiednich dla tych dzieci szkołach lub zakładach.

§ 10. Kierownicy (dyrektorzy) szkół specjalnych (zakładów specjalnych, zakładów leczniczych), do których uczęszczają lub w których przebywają dzieci podlegające obowiązkowi szkolnemu, obowiązani są:

- 1) na początku każdego roku szkolnego przysyłać szkole podstawowej, w której obwodzie dzieci zamieszkują, imienne ich wykazy z podaniem roku urodzenia i miejsca zamieszkania,
- 2) zawiadamiać szkołę podstawową, w której obwodzie dziecko zamieszkuje, o każdym przyjęciu i wypisaniu dziecka ze szkoły specjalnej (zakładu specjalnego, zakładu leczniczego).

§ 11. 1. Dziecko uznane za niezdolne do nauki w normalnej szkole podstawowej, zwłaszcza umysłowo upośledzone i moralnie zaniechane — z wyjątkiem przypadków głębokiego upośledzenia umysłowego — może za zezwoleniem do czasu zapewnienia mu miejsca w szkole specjalnej albo zakładzie specjalnym lub leczniczym pozostawać w normalnej szkole podstawowej. Zezwolenie w tej sprawie wydaje wydział oświaty i kultury prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej po zasięgnięciu opinii zakładu lub komisji, która wydała orzeczenie o niezdolności do nauki w normalnej szkole podstawowej.

2. Jeżeli pozostawienie w normalnej szkole podstawowej dziecka, o którym mowa w ust. 1, sprawia wyjątkowe trudności wychowawcze, wydział oświaty i kultury prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej może na wniosek rady pedagogicznej cofnąć w danej sprawie zezwolenie.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Oświaty: *W. Tulodziecki*